ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡΙΘΜΟΣ 98 — [1547]

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 26 Ἰανουαρίου 1907.

ΤΙΜαι ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος	Δρ. 9		
Ἑξάμηνος	» 16	Χρυσᾶ δράγκα	20
Ἐτησία	» 30	Χρυσᾶ δράγκα	40

Αἱ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α'. ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜαι ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 1ην σελίδα ὁ στίχος ..... λεπτὰ 20
Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος ..... » 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ [ΕΙΣΟΔΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ]

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Γεωργιος Κ. Παπ

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Κατ' Αὔγουστον ἢ Σεπτέμβριον θὰ συνέλθωσιν ἐν Χάγῃ τῆς Ὁλλανδίας οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Κρατῶν τοῦ Κόσμου, ἵνα συζητήσει κατὰ τίνα τρόπον εἶνε δυνατὸν νὰ προαχθῇ ἡ πρὸς πραγμάτωσιν τῆς γενικῆς εἰρήνης ὑπόθεσις. Ἡ συγκρότησις τοῦ Συνεδρίου τούτου ὀφείλεται, ὡς καὶ ἡ τοῦ κατὰ τὸ 1899, εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Τσάρου, ὁ δὲ διαπρεπὴς ρῶσσος νομομαθὴς Νὲ Μάρτενς, Ἰδιαίτερος Σύμβουλος, μέλος τοῦ Συμβουλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσσίας, ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ ἑκπονήσῃ, ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἐιδικῶν τῶν ἄλλων Κυβερνήσεων, τὸ πρόγραμμα τῶν θεμάτων, ἐφ' ὧν θὰ διεξαχθῶσι κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συνεδρίου αἱ συζητήσεις.

Ἀπὸ τοῦδε εἶνε γνωστὸν, ὅτι διὰ τὸ Συνεδρίον θὰ ἐπιζητηθῶσιν ὁ περιορισμὸς τῆς αὐξήσεως τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῶν Κρατῶν, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρήσεως ὡρισμένων φονικωτάτων ὀργάνων, ὁ καθορισμὸς τῶν ὑποχρεώσεων, ἐν πολέμῳ, τῶν οὐδετέρων Κρατῶν, ἡ ἀπλοποίησις τῆς εἰς διαιτησίαν προσφυγῆς καὶ ἡ διευρύνισις διαφόρων ἄλλων ζητημάτων, ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὸν κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ ξηρὰν πόλεμον. Εἶνε βέβαιον, ὅτι ὡς κατὰ τὸ 1899, οὕτω καὶ κατὰ τὸ 1907 ἡ περὶ εἰρήνης Συνδιάσκεψις εἰς οὐδὲν θἀποληξῇ πρακτικὸν συμπέρασμα, διότι τὸ ἀνόμοιον τῆς ἐπιδόσεως τῶν διαφόρων Κρατῶν ἐν τῇ πολεμικῇ τέχνῃ, ἐξ οὗ προκύπτει ἡ εἰς τοῦτο ἡ εἰς ἐκεῖνο τὸ πολεμικὸν εἶδος ὑπεροχὴ τοῦτου ἢ ἐκείνου τοῦ Κράτους, καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν συνενόησιν καὶ διότι μεταξὺ τῶν θεμάτων, ἅπερ θἀπασχολήσωσι τὴν Διεθνῆ Συνδιάσκεψιν, δὲν περιλαμβάνονται ἀκριβὼς ἐκεῖνα, δι' ὧν καὶ μόνων θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ ἐξασφάλισις, ἐν μεγάλῳ μέτρῳ, τῆς γενικῆς εἰρήνης.

Τὸ Συνέδριον τοῦ 1907, ἐνα προαγάγῃ πράγματι τὴν Εἰρηνικὴν ὑπόθεσιν, πρέπει νὰ μεριμνήσῃ οὐχὶ περὶ τοῦ πῶς ἐπερχομένου πολέμου, ὀλιγότερον ἀνθρώπινα θὰ κατωρθοῦτο νὰ ὦσι τὰ αἱματρὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ περὶ τοῦ πῶς θὰ κατωρθοῦτο νὰ ἐκλείψωσι αἱ τῶν αἱματηρῶν συρράξεων αἰτίαι καὶ ἀφορμαί, περὶ τοῦ πῶς θὰ κατωρθοῦτο νὰ περισταλῶσι, νὰ περιορισθῶσιν αἱ ἡρεμιστειώδεις ἐκρήξεις αἱ ἐγκυμονοῦσαι τὰ αἴτια καὶ αἰτιατὰ τῶν πολεμικῶν ἀναφλέξεων. Διότι, ὅταν ἐπέλθῃ ἡ ἔκρηξις καὶ ἐκδηλωθῇ ἡ πολεμικὴ ἀναφλεξις, τὰ ἐμπόλεμα μέρη θὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς νίκης, ἀδιαφοροῦντα περὶ τῶν ἀπανθρώπων αἱματηρῶν ἀποτελεσμάτων. Τὰ χρησιμοποιηθέντα κατὰ τὸν ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον μέσα ἐξοντώσεων, ὡν πολλὰ, καὶ ὄχι κατὰ τὴν ἄμυναν τοῦ Πὸρτ-Ἀρθοὺρ, ἦσαν φρικώδεις ἐπινοίαι, ἐπαρκῶς ἐμαρτύρησαν, ὅτι ἡ φιλανθρωπία εἶνε τι ἄγνωστον καὶ ἀσύλληπτον κατὰ τὴν ἐκρηξιν τῆς πολεμικῆς λύσσης.

Ὁ Τσάρος, ὅτε, κατ' Αὔγουστον τοῦ 1898, προσεκάλει τὰ Κράτη τοῦ Κόσμου εἰς Εἰρηνικὴν Συνδιάσκεψιν, συνεπέραινεν ἐν τῷ Διαγγέλματι αὐτοῦ.

«Ἡ Συνδιάσκεψις αὕτη, συγκεντροῦσα τὰς προσκαθέδρας πάντων τῶν Κρατῶν τῶν ἐπιδιωμόντων εἰλικρινῶς τὸν θρίαμβον τῆς μεγάλης ἰδέας τῆς γενικῆς εἰρήνης, ἐφείλει νὰ περιστείλῃ τὰς τοιαύτας καὶ τὰς βεγονόας κατεχρόησε δι' ἐπισήμων πράξεων τὴν ἀλληλέγγυον καθέρεσιν τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ δικαίου, ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ ἀσφάλεια τῶν Κρατῶν καὶ ἡ εὐημερία τῶν λαῶν».

Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ Διαγγέλματος ὁ Τσάρος ἔλεγεν:

«Εἶνε κατάλληλος ἡ στιγμὴ, ὅπως διὰ διεθνῶν συζητήσεων ἐξευρεθῶσι τὰ ἀποτελεσματικότερα μέσα τὰ ἐξασφαλίσοντα τὰ εὐεργετήματα πραγματικῆς καὶ διαρκοῦς εἰρήνης ἐξ ἁπάντων τοῦ λαοῦ».

Πλὴν ἡ κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1898 ἐγκύκλιος τοῦ κόμητος Μουράβιεφ πρὸς τοὺς ἐν Πετρουπόλει ἀντιπροσώπους τῶν Κρατῶν περιώριζε τὴν ἔκτασιν τῶν θεμάτων, ἐφ' ὧν ἐκαλεῖτο ὑπὸ τοῦ Τσάρου ὁ κόσμος ν' ἀπορανθῇ καὶ διετύπου ρητῶς ὅτι «τὰ θέματα τὰ μὴ σημειούμενα ἐν τῷ προγράμματι τῆς Συνδιασκέψεως δέον νὰ μὴ ἀπασχολήσωσι τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς».

Οὕτως αἱ ἐλπίδες, ἃς οἱ διάφοροι λαοὶ ἐστήριζον ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Εἰρηνικῆς Συνδιασκέψεως, διεψεύσθησαν, ἀποκλεισθέντος τοῦ προγράμματος παντὸς θέματος ἀφορῶντος εἰς τὴν πραγματικὴν εἰρήνην καὶ εἰς τὴν ἄρσιν τῶν παρεξηγήσεων καὶ παρεμφερειῶν τῶν δημιουργουσῶν ταραχὰς καὶ δεγονόας ἐν τῷ βίῳ τῶν Κρατῶν. Εὐθὺς ὁ ἐξ ἀρχῆς διεπιστέθη, ὅτι ἐν τῇ Συνδιασκέψει θὰ διεξήγετο οὐχὶ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς πραγματικῆς τῶν λαῶν εἰρήνης, ἀλλ' ἁμιλλα ἐπιτηδειότητος πρὸς περιορισμὸν τῶν πολεμικῶν πλεονεκτημάτων τοῦ ἑνὸς Κράτους ἀπέναντι τοῦ ἄλλου. Ἐπειδὴ ὅμως συζήτησις καὶ συνενόησις ἐπὶ τοιούτου πεδίου δὲν ἦτο δυνατή, ἡ Συνδιάσκεψις κυριολεκτικῶς ἐνασάγησε, κατ' οὐδὲν προαγγοῦσα τὴν πραγματικὴν εἰρηνικὴν ὑπόθεσιν.

Ἵνα ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ 1907 παραγάγῃ ἐργασίαν πραγματικῶς εἰρηνικὴν, ἵνα οἱ λαοὶ τοῦ Κόσμου τύχωσι τῆς διαρκοῦς εἰρήνης, ἢς στεροῦνται, ἵνα ἐκλείψωσι αἱ «ταραχαὶ καὶ αἱ δι' χόνοι», αἱ παρίχουσαι ἀφορμὰς πρὸς ἐπίμβασιν, πρὸς ραδιουργίας, πρὸς συρράξεις, δυναμέναις καὶ αὐτὴν τὴν καὶ' ὅλου εἰρήνην τῶν Κρατῶν ὡς Κρατῶν καὶ διαταράξωσιν, αἱ πεπολιτισμέναι δυνάμεις ὀφείλουσαι νὰ μεριμνήσωσι περὶ τοῦ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ περισταλῶσι, νὰ περιορισθῶσιν αἱ ἡρεμιστειώδεις ἐκρήξεις, αἱ ἐγκυμονοῦσαι τὰ αἴτια καὶ αἰτιατὰ τῶν πολεμικῶν ἀναφλέξεων.

Βεβαίως δὲν ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποδείξωμεν τὴν ἐνδεικνυομένην ἐκ τῶν πραγμάτων θεραπείαν δσον ἀφορᾷ εἰς τὰς τύχας λαῶν πολὺ ἡμῶν ἀφισταμένων. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς ἔγγυτάτης Ἀνατολῆς, ἡς ἀποτελοῦμεν μέλος, νομίζομεν, ὅτι ἐνα ἐκλείψῃ ὁ μέγας φόβερὸς συρράξεως κίνδυνος, ὁ ἐν αὐτῇ ἐγκυμονούμενος, μέτρα ρζικὴ θεραπείας ἐπιβάλλονται πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαίων τῶν γηγενῶν κατοίκων καὶ τῆς εἰρηνικῆς ἀνελίξεως τῆς εἰρηνείας αὐτῶν. Νομίζομεν, ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις, οἱ Νεόσουρκοι, Σόλλοχοι, Κένταρ καὶ Σομματεῖα ἔχουσιν ὑποχρέωσιν καὶ καθήκον νὰ διαφωτίσωσι τὰς Πεπολιτισμένας Κυβερνήσεις περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ συμβατικόντων καὶ περὶ τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων τῶν γηγενῶν κατοίκων. Καὶ ἡ διαφωτιστικὴ ἐργασία αὕτη δέον νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον, ἵνα τὰ αἰτήματα τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς περιληφθῶσιν ἐν τῷ προγράμματι τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως. Πρέπει ἐπὶ τέλους διὰ παγδείας καὶ ἐπιτηδείου ἐργασίας νὰ πεισθῇ ἡ Εὐρώπη, ὅτι, ἐὰν θέλῃ εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης νὰ ἐργασθῇ, ἐὰν θέλῃ ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἔκρηξιν, ἤτις θὰ παρασύρῃ πάντας αὐτὴν εἰς διεθνῆ σύρραξιν, ἔχει ὑπέρταταν καθήκον νὰ κανονίσῃ τὰ τῆς Ἀνατολῆς οὐχὶ κατὰ τρόπον ἐκανοποιοῦντα ἀρπακτικὰς βλέψεις καὶ ἐπιδρομὰς ἐπηλύδων, ἀλλὰ κατ' ὀν τρόπον ὑπέδειξεν ἐν Συνδιασκέψει, κατ' Αὔγουστον τοῦ 1897, ὁ Βέλγος γερουσιαστὴς Ἰππόπης Νετεκάρτ, εἰπὼν:

«Γνὸ τὴν αἰγῖδα τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου δέον ἑκαστον Κράτος νὰ διαφυλάτῃ τὴν αὐτονομίαν αὐτοῦ, βιοῦν ἐν ἰδίῳ βίῳ, κατὰ τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, διὰ τὴν δράσεις τοῦ ἰδίου αὐτοῦ λαοῦ, διὰ τὰν ἰδίαν μέσων, ἵνα οὕτω προστάγῃ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν εὐημερίαν αὐτοῦ, καὶ ἐλεύθερος προσεῖθῃ εἰς δίκαιον μεγαλεῖον».

Ἐὰν δὲ οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Σουλτάνου κατὰ τὸ Τσάρου κατώρθωσαν, ἐν ἔτει 1899, νὰ ἀποκλείσωσι καὶ πρωτοκολλήσωσι τὰ ὑπομνήματα ἑλλήνων, τούρκων, ἀλβανῶν, ἀρμενίων φιλελευθέρων, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἐν τῷ προγράμματι τοῦ Συνεδρίου, δὲν περιελαμβάνοντο θέματα, ἐχοντα σχέσιν πρὸς τὰ αἰτήματα αὐτῶν, εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι δι' ἐγκαίρου καὶ ἐντόνου ἐνεργείας πάντως θὰ περιληφθῶσι ταῦτα ἐν τῷ προγράμματι τοῦ νέου Συνεδρίου, ὡς δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὁ ἐν Παρισίοις Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Δηλιγιάννης, ὅστις γνωρίζει κάλλιστα ὁπόσον ἐνδιαφέρον ἐδείξαν ὑπὲρ τῶν περὶ ὧν πρόκειται αἰτημάτων οὐ μόνον ὁ παγκόσμιος τύπος, ἀλλὰ καὶ οἱ πληρεξούσιοι ὡρισμένων φιλελευθέρων Δυνάμεων, οἵτινες ἐλυπήθησαν, διότι ἐγκαίρτερον καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ προγράμματος τοῦ Συνεδρίου τοῦ 1899 δὲν εἶχον γίνῃ τὰ κατάλληλα διαβήματα, ὅπως περιληφθῶσί τινα τῶν αἰτημάτων ἐν τῷ προγράμματι.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἠλεκτρικὴ οἰκία

Εἰς Τροῖαν τῆς Γαλλίας εἰς ἠλεκτρολύσας ὁ Γεώργιος Κλὲν ἔκτισεν ἐπαυλὶν τινα τὴν ὁποίαν ἀπεκάλεσεν ἡ «Μάγισσα-Πλέκται». Εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην τὰ θαύματα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ διαδέχονται τὸ ἓν τὸ ἄλλο.

Ὁ κτυπῶν τὸν κώδωνα τῆς ἐξωθύρας ἐρωτᾶται ἀμέσως παρ' ἀοράτου φωνῆς τίς εἶνε. Ὁ ἀπαντῶν τὴ ὁνομά του ἢ ὑψοῦ μετ' ὀλίγον αὐτοματίως ἀνοίγεται, κλείεται δὲ ἀμέσως ὅταν ὁ ἐπισκέπτης διασκελίσῃ τὴν εἴσοδον. Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ φαγητοῦ ἡ ὀδεμία τροετοιμασία φαίνεται, ἡ ἀπλὴ πίεσις ἑνὸς κομβίου ἀρκεῖ ὅπως ἡ τράπεζα ἐκδιπλωθῇ καὶ παρουσιασθῶσιν ἐπ' αὐτῆς τὰ σκεύη τακτοποιημένα καὶ τὰ φαγητὰ ἕτοιμα ὅπως παρατεθῶσιν εἰς τοὺς συδιατιμήνας.

Πῶς ὀχηματίζεται μία λίμνη

Εἰς τὴν Ἀφρικὴν παρὰ τὴν Λαχομέην ὑπάρχει ἡ λίμνη τοῦ Τσὰδ ἤτις ὡς εἶνε γνωστὸν καθ' ὁρισμένας ἡμέρας τοῦ ἔτους ἐξαναγίνεται καὶ μετὰ τινα καιρὸν πληροῦται καὶ πάλιν ὑδατος. Ἀντιθέτως πρὸς αὐτὴν ὑπάρχει εἰς τὰ σύνορα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Μεξικοῦ παρὰ τὸ Κολοράδον λίμνη ἡ ὁποία ἤρξατο πρὸ ὀλίγου μόνον χρονικοῦ διαστήματος νὰ σχηματίζεται.

Εἰς τὴν λίμνην ταύτην ἐδόθη τὸ ὄνομα Θάλασσα τοῦ Σαλτὸν, ἐπαλουζίεται δὲ ὅτι θὰ ὑπερβῇ κατὰ τὴν ἔκτασιν ὅλας τὰς γνωστὰς λίμνας τῆς Ἀμερικῆς, διότι τὸ ὕδωρ τείνει νὰ καταλάβῃ ὁλόκληρον τὴν κοιλάδα τὴν σχηματισθεῖσαν ἐν μέσῳ ὑψηλῶν λόφων ἀλληλοσυνδεομένων.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΤΙΣΘΗ Η ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΟΜΑΤΟΣ

— **Μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Α. Σιμοπούλου**

— **Τὰ κτήματα τοῦ Ἀλμυροῦ**

— **Ἡ ἀνάγκη εἰς συγκεντρώσεις**

— **«Σκορπιόθῦτε!»**

Η ΕΣΧΑΤΗ ΠΛΑΝΗ

Προσῆλθε χθὲς εἰς τὰ γραφεῖά μας εἰκοσαμελὴς ἐπιτροπὴ ἐξ Ἀγχιαλεῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπηρτίζετο ἐκ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς κοινωνίας ἐκείνης, ἥτις παρουσίασεν εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον τὸ μεγαλεῖον τῶν πατριωτικῶν ὁλοκαύτωμα τῶν τελευταίων αὐτῶν ἐτῶν.

Καὶ προσῆλθον ὄχι νὰ παρακονεθοῦν διὰ τὴν γνωστὴν ἀρκτικὴν ἀπάντησιν ἣν ἀπέλαβεν ἐδωδεστὲ εἰς αὐτούς ὁ κ. Α. Σιμόπουλος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ ἵνα καταθέσῃσιν μὲ τὰ ἀδιαμφιλονίκητα ἐπιχειρήματα των τὴν ἀνάγκην ν' ἀποτελέσωσι ἕνα νέον συνοικισμὸν, νὰ κτίσωσι τὴν νέαν Ἀγχίαλον ἐκεῖ ὅπου νομίζουν προσφορώτερον τὸ ἔδαφος, προσφορώτερον καὶ ὑλικῶς διὰ τὰς ἐπειγούσας μετὰ τὴν καταστροφὴν ἀνάγκας των, ἀλλὰ καὶ ἠθικὸν διὰ τὴν φυσικὴν ἔνωσιν, διὰ τὰς βιοτικὰς των συνηθείας, διὰ τὰς τέχνας των, διὰ τὸν τρόπον τέλος τοῦ ζῆν.

— **Ἡ ἑνιαία οἰκογένεια**

— Δὲν εἰμεροῦμεθα, μᾶς εἶπον, νὰ ζήσωμεν ἀλλέως. Ἐουνεεῖσαμεν αἰῶνας τώρα, μέσῳ τόσων βορβόρων ἐπιβρωμῶν, μέσῳ τόσων τύχης ἀλλαγῶν, μέσῳ δημόσιων καὶ διωγμῶν, μέσῳ καταστροφῶν καὶ ἐρημώσεων, ἐουνεεῖσαμεν αἰῶνας τώρα ἑπόμενοι εἰς τὰ πατροπαράδοτα μας ἔθιμα νὰ ζῶμεν ὅλοι μαζὶ ὡς μία οἰκογένεια. Ἐνωρεοῦμεθα ὅλοι καὶ ἔτσι θὰ ἐπιζήσωμεν ἐν τῷ πατριωτικῷ μας φανατισμῷ συναισθάνεσθαι ἐν μιᾷ πατριωτικῇ ψυχῇ καὶ ἀγωνιζόμεθα ὡς ἀδελφοὶ, ὡς τέκνα τῆς αὐτῆς μητρὸς. Νομίζομεν ὅτι οἱ Ἀγχιαλῆται βρίσκεται ἀπὸ ἄλους τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς μὲ τὴν ἑνιαίαν οἰκογένειαν μας, τὴν συμπαγῆ μᾶζαν τῆς ἀντιστάσεως κατὰ τῶν βαρβάρων Βουλγάρων, ἡ ὁποία ἔνωσις, μᾶς ἐποστεῖ τὴν τελειοτέραν ὑπὲρ πάντας καταστροφὴν. Παρεδόθημεν ὡς ἐνιαῖον ἐλκυαῖτωμα εἰς τὴν δωμὸν τῆς πατρίδος, μὴ στέρνοντες οὐδ' ἐν τῷ ὑφὶ στῳ κυδίνῳ νὰ χωρισθῶμεν.

— **Σκορπιόθῦτε!»**

Καὶ τώρα ἐρχόμεθα εἰς τὴν μητέρα πατρίδα ν' ἀνεγείρωμεν τὴν πόλιν ἐλπίδων διὰ τὸ μέλλον καὶ πλήρεις χαρᾶς διὰ τὴν συγκέντρωσίν μας τὴν νέαν Ἀγχίαλον. Ἀλλὰ μᾶς λέγουν:

— Σκορπιόθῦτε, χωρισθῦτε, πάσατε πλέον ν' ἀποτελῆτε τὴν μίαν οἰκογένειαν ἡ τὴν ἐπὶ αἰῶνας μαζὶ εἰργασθῆ, μαζὶ ἔχαρη, μαζὶ ἔπαθε, μαζὶ κατεστράφη. Ἰδοὺ τὰ Στεφανοβίκεια κτήματα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ εὑρετε τὸν πλήρεν σας, ἄλλος ἐδῶ καὶ ἄλλος ἐκεῖ. Δὲν θὰ συνηθῆτε νὰ κάθεστε τὰς οἰκίας σας γειτονικὰς ὅπως ἤσαν ἄλλοτε, καὶ τὸ χειρὶ στὸν θὰ πάσετε νὰ ἐργάζεσθε τὰς ἰδίας τοῦ παρελθόντος ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἐξεμάθετε καὶ δι' ἃς εἴσθε ἤδη τελείως καταρτισμένοι. Τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἐκανήσῃτε τὴν θάλασσαν ἤτις σᾶς ἐξέθρεψε καὶ τὴν ὁποίας τὰ κύματα ἐξακολάζουν τὴν πρώτην σας νεότητα ἡ σᾶς ἐμόρφωσαν εἰς ἀρρὲ ὡς καὶ ἀτρομήτους ἡρῶας. Σκορπιοθῆτε καὶ ἀς θεωρῆτε ἀλυθῆ εὐτυχίαν σας τοῦ λοιποῦ ἐὰν ποτὲ καλαισὶ γνώμαιοι, συγγενεῖς ἀκόμη, ἴσως δὲ καὶ ἀδελφοὶ, συναντηθῆτε εἰς καμμίαν ἀγορὰν ἡ καμμίαν παγήγυριν διὰ νὰ σφίγξῆτε ἐν συγκινητικῷ χαρᾷ τὰς χεῖρας ἀλλήλων.... Αὐτὰ μᾶς λέγουν σήμερον. Αὐτὰ μᾶς ἀπαντᾷ ἡ σίφηρος Πολιτεία εἰς ἡμᾶς τοὺς σκορπισθέντας ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν δωμὸν τῆς κοινῆς πατρίδος.

— **Ὁ κίνδυνος τῆς νοσαλγίας**

— Τί ζητοῦμεν; ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπιτροπή: Νὰ ἀγοράσωμεν, προσέξατε καλὰς αὐτὸ, κύριε συντάκτα, νὰ ἀγοράσωμεν τὰς παρὰ τὸν Ἀλμυρὸν γαίας, τὰς ὁποίας ὁ κ. Χασιώτης ἐθεώρησεν ὡς καταλληλοτάτας εἰδικῶς δι' ἡμᾶς τοὺς Ἀγχιαλῆτας, οἵτινες καὶ χερσαῖοι καὶ θαλασσινοὶ εἶμεθα καὶ οἵτινες μόνον ἐκεῖ δυνάμεθα ἐπιφεύλῳ διὰ τοὺς πάντας ν' ἀναπτύξωμεν τὰ πλεονεκτήματα μὲ τὰ ὁποῖα μακροχρονίως σπουδῆ καὶ πεῖρα μᾶς ἐπροκίτεν. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις φοβεῖται φαίνεται καὶ μᾶς δανείσῃ — διότι περὶ ἀκλοῦ δανείου καὶ οὐχὶ περὶ δωρεᾶς πρόκειται — νὰ μᾶς δανείσῃ τὸ ἓν ἢ ἐν καὶ ἡμίσυ ἑκατομμύριον τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαιτήσῃ ἡ ἐξαγορὰ τῶν γαιῶν αὐτῶν ἀνάμεσα εἰς τὸν ἐν Ρουμανίᾳ ἀμογενῆ κ. Τσελίμν. Ἀλλὰ σᾶς ἐρωτῶ, καὶ δὶ' ὑμῶν ἐρωτῶ τὴν Ἑλλάδα: Εἶνε δίκαιον ἐξ αἰτίας τοῦ ποσοῦ τούτου, τὸ ὁποῖον θ' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, εἶνε δίκαιον νὰ διασκορπίσωμεν, νὰ σταυρώσωμεν ἴσως τὰς χεῖρας, εἰς ξένας πρὸς ἡμᾶς ἐργασίας, καὶ νὰ ἀποθάνωμεν δυστυχεῖς καὶ νοσταλγοῦντες;

Δίκαιοι θὰ νοσταλγήσωμεν, κύριε, σκορπιζόμενοι δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, μακρὰν δὲ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ἐργασιῶν εἰς τὰς ὁποίας νηπίθεν ἐενεθιθέμεν. Καὶ θὰ νοσταλγήσωμεν δίκαιοι ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἡ Ἀγχίαλος κεῖται σήμερον ὑπὸ τὴν αἰγῖδα τῆς βαρβάρου Βουλγαρίας, ἡ Ἀγχίαλος ὑκῆρξεν ἡ πατρὶς μας, ἡ γενέτειρα, ὁ τόπος τῶν ὁποῖων ἐμεθήμεν νὰ ἀγαπῶμεν. Ἡμεῖς γνωρίζομεν τὴν ἐδωνὴν ἡν ἠθελήθημεν ἐγκαταλείποντες τὴν γῆν. Ἡμεῖς γνωρίζομεν τὰ δάκρυα τὰ ὁποῖα ἐζύσαμεν ἐπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὰς ἀγκαλιὰς μας καὶ λόβας ἀς παρεδώσαμεν εἰς τὸ τῷ ὅτον ἐυρέ-

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ μονοκιάνιτες τῶν νέων πολιτικῶν ἀρχῶν

[Ὑπὸ τοῦ κ. Θέμου Ἀννίνου]

θημεν ἀντιμετέπωσι μεταξὺ Πατρίδος καὶ Γενετείρας. Ἡ Πατρὶς ἐνίκησε εἰς τὴν μύχιον ἐκείνον ἀγῶνα. Ἀλλὰ ὁὐ νοσταλγήσωμεν τὴν Γενετεῖραν τὴν κατεστραμμένην ἐκεῖ πέραν εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου, ἐν δὲν προλάβωμεν νὰ κτίσωμεν νέαν Ἀγχίαλον, ἕκαστος τῶν ἡμῶν εἰς μέρος παρομοῖον, εἰς μέρος δυνάμενον ν' ἀναπλήρῳσῃ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Παγασητικοῦ τὴν ἀπολεσθεῖσαν γενέτειραν.

— **Ἡ ἐὐχάτη πλάνη**

Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ἀγχιαλιτῶν κατελήξε λέγουσα:

— Ὑποστηρίξατε τὴν ἐκκλήρωσιν τῶν πόθων αὐτῶν. Ὑποστηρίξατε τὴν ἀνάγκην τῆς συγκεντρώσεως ἐπὶ τὸ αὐτὸ παρὰ τὴν Ἀλμυρὴν πάσης τῆς οἰκογενείας τῶν Ἀγχιαλιτῶν.

Ὑποστηρίξατέ μας ἐφ' ὅσον εἶνε ἀκόμη καιρὸς, πρὶν γίνῃ ἀκόμη τὸ νέον κακὸν τῆς διασπορᾶς τῶν Ἀγχιαλιτῶν, ἥτις θὰ εἶνε χείρων τοῦ καλοῦ κακοῦ τῆς καταστροφῆς τῶν οἰκιῶν μας.

Αὐτὰ μᾶς εἶπεν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀγχιαλιτῶν. Καὶ σήμερον μὲν μεταδίδομεν ἄπαλὸς τὰ ἐπιχειρήματα των. Ἀλλ' ὅταν ἡ Βουλὴ φρούρησιν τῶν κοινῶν ἐπαναλάβοῃ τὰς νομοθετικὰς των καὶ ἐλεγκτικὰς ἐργασίας, θέλομεν ἐπανέλθει ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ θεβαιώδεν θὰ εἴμεθα οἱ μόνοι οἵτινες θὰ ὑποστηρίξωμεν τὰ ἀπαρέγκλιτα δίκαια τὰ ὁποῖα ἐκφράσεις εἰς δοωνὸν τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς Ἀγχιάλου.

ΣΤΑΦΙΔΙΚΑ

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ

— **Οἱ ἀβρέγγυοι ἔμποροι**

— **Κίνδυνος τῆς ἐμπορ. πίστεως**

ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Χθὲς οἱ Ἰταλοὶ, καὶ σήμερον οἱ Ὁλλανδοὶ παρατοποθνται διὰ τὰ ἐμπορικὰ ζητήματα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν Σταφίδα.

Οὕτω τεσσαράκοντα ἔμποροι τοῦ Ἀμστελοδάμου ἀπέστειλαν πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων μίαν ἀναφορὰν ἥτις πρέπει νὰ μελετηθῇ, καὶ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν πάντων τῶν σεβομένων τὸ ἐμπορικὸν ὄνομα τῆς Ἑλλάδος. Πρέπει δὲ νὰ λεχθῶσιν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς κατάσωσιν τοῦ ἀτόπου.

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἤτις θ' ἀναγνωσθῇ ἐκ τῶν πρώτων ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε,

Κύριοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους!

Οἱ ὑπογραφόμενοι, ἅπαντες Ὁλλανδοὶ εἰσαγωγεῖς σταφίδων, λαμβάνουσι τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς ὑμᾶς ἐν ὀνόματι μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι γεγονότων.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ἡ Ὁλλανδία εἰσάγει ἐτησίως σημαντικὴν ποσότητα σταφίδων.

Ἐν τούτοις, τὸ ἐμπόριον τοῦ εἴδους τούτου κατ' ἐκάστην συγκομιδὴν συναντᾷ ἐμπόδια ἐν τῇ ἐκτυλίξει του καὶ τοῦτο ἐκ τῆς ἤτοιας ἀβρέγγυος συμπεριφορᾶς, ἣν μεταχειρίζεται μέγας ἀριθμὸς ἐξαγωγέων ἐν Ἑλ

ΑΘΗΝΑΙ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σελίδ 26 ἡμερῶν

Ἀνατολή ὥρ. 7 λ. 1 — Δύσις ὥρ. 5 λ. 28.

Ξενοδόχοι τοῦ ὁδίου

ΔΥο ΜΕΓΑΛΟΙ ἐγκωτεῖαι πρόκειται ν' ἀντιμετρηθῶσιν ἴσως εἰς τὴν προσεχῆ δημοτικὴν ἀγῶνα. Ὁ κ. Σ. Μερκούρης καὶ ὁ κ. Ι. Γενναδίου. Τοὐλάχιστον διὰ τὰν χθεσινὰν ὁμιλίαν ἀμφοτέρων σαλπίζεται τὸ προανάκρουσμα τοῦ ἀγῶνος τούτου. Ὁ κ. Ι. Γενναδίου βεβαιοῦ ὅτι «ἐὰν τρίψῃ τὴν κασίδαν τοῦ ἀντιπάλου του, ὁ δὲ κ. Σ. Μερκούρης, θρηνεῖ ἐπὶ τοῦδε τὸν λίαν ἀτυχῆ ἐκείνον τὸν τῶν ἀγρῶν ἀθηνῶν μάλιστα ἀνέλπιδα, ὅστις θὰ ἀτολμήσῃ νὰ προσέλθῃ ἀμφοτέροις τὴν νίκην. Βάσις ἀγνοίας τῶν πραγμάτων ἐκεῖθεν, ὕβρις κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἰδίων πραγμάτων ἐντεῦθεν καὶ ὑπὲρ τὸ βάθος καὶ ὑπὸ τὸ ὕψος οἱ δύο ἐγκωμιοῦν ἀντίπαλοι ἀπὸ τοῦδε. Ἀλλ' ἀσχέτως πρὸς τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Ι. Γεννα-δίου, δὲν νομίζομεν ὅτι τὸν ἀπόλυτος δόκιμος λογοτεχνίας τὴν αὐτοπεποίθησις τοῦ κ. Δημάρχου Ἀθηναίων. Βεβαίως ἀν πρόκειται νὰ ἐμφανισθῶσιν ἀντίπαλοι του ἐκεῖνοι, οἵτινες μέχρι τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐφέρεντο ὡς τοιοῦτοι, θὰ ἠγνοεῖ ἴσως κανεὶς τὰ πράγματα ὅπως ὁ κ. Ι. Γεννάδιος καὶ θὰ ἤτο αἰτιοδόξος δσον ὁ κ. Σ. Μερκούρης, πιστεύων πιθανὴν καὶ τὴν προσέγγισιν εἰς ἀξιοπρεπῆ ἐπιτυχίαν ἐνὸς τῶν ἐπεδῶν ἀντιπάλων τοῦ νῦν δημάρχου Ἀθηναίων. Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἄλλοι — ἴσως δὲ βεβαίως ὀστατοι αὐτῶν ὁ κ. Ι. Γεναδίος—οἱ ὁποῖοι δύνανται ν' ἀμφισβητήσωσι τὴν νίκην ἀνευ προκλήσεως τόσου μελαγχολικοῦ ἀλληρουῖσμοῦ καὶ τοσαύτης ἐκχύσεως γενναίας πρὸς ἀντικλάσας συγκαταδάσεις, οἵαν ἐπεδείξεν ὁ κ. δήμαρχος Ἀθηναίων ὁμιλῶν πρὸς συνεργάτην τοῦ κ. Ἀθηνᾶ. Ἀν μάλιστα ἀντίπαλος τῶν εἶνε ὁ κ. Ι. Γεννάδιος, ὅπως τὰ πράγματα ἀρίνουσι τοὐλάχιστον μέχρι τῆς σήμερον νὰ πιστεύῃ, μὲ τὴν κοινὴν δὲ ἐπιδοκιμασίαν τῶν Μαυρομιχαλικοῦ κόμματος καὶ κυβερνήσεως, δὲν γνωρίζομεν τί εἶνε πιθανὸν νὰ συμβῇ. Ἡμεῖς ἐγνοήσαμεν γνῶμην ἡμῶν ἐπκεκρασμένην περὶ κροούσων καὶ κρατμάτων, ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν σαφῆ καὶ προδιατεγραμμένην τὴν πορείαν ἡν ἀκολουθήσομεν εἰς τοιοῦτον τινα ἀγῶνα. Ἀν δὲ γράφωμεν τ' ἀνωτέρω πράττομεν τοῦτο, ἐπειδὴ δὲν θέλομεν οὐδένα μεγαλαυχοῦντα ἢ προεξοφλοῦντα τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ....

Ἀνακτορικά

Χθὲς τὴν τρωὰν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γ. Θεοτόκης ἀναρρώσας τελείως ἐκ τῆς ἀσθενείας του ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ συνεργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ μακρὸν.

Τὸ Διαδοχικὸν ζεύγος εἰς Πειραιᾶ

Χθὲς περὶ τὴν ὴν ἀκουγεματινὴν ὥραν ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς Βασιλοπαιδοῦς Ὀφίας καὶ τοῦ ζεύγους τῶν πρηγκήπων τοῦ Σαξὲ Μάϊνγκεν κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ ἐπ' αὐτοκινήτου, μὲ ἀστραπιαίαν δὲ ταχύτητα διῆλθον διὰ τοῦ Ν. Φαλήρου, ἀνῆλθον μὲ κάποιαν δυσχέρειαν τὴν ἀνωφερῆ ὁδὸν Ἠζεδίλλα καὶ διὰ τῶν παραλιακῶν ὁδῶν ἐφθασαν μέχρι τῆς λιμάνι ἐπιβιβάσεως δὲ διὰ τῶν αὐτῶν ὁδῶν καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας περὶ τὴν ἡν ἀκουγεματινὴν ὥραν.

Ἡ μήτηρ τοῦ Φερδινάνδου

Κατ' ἐπίσημον τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας ἡ μήτηρ τοῦ ἡγεμόνος Φερδινανδοῦ Πρεγκήπισσα Κλημεντίνη τοῦ Σαξὲ Κοβούργου ἀσθενεῖ σοβαρῶς.

Ἀναθέματα κατὰ τοῦ Μεσσίου

Ἐκκλίνω τὸ ὀποῖον ἐλέγομεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ ἐρρίφη εἰς τὸ μέσον ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Ι. Γεναδίου ὡς δημάρχου Ἀθηναίων, ἐπαληθεύει. Ὁ τύπος ὁ κανονίζας τὸν Μεσσίαν ἤρχισε νὰ τοῦ ἐπιτίθεται εἰς ἀκροδολισμὸν. Θὰ εἶνε περίεργον δὰ τὴν ἱστορίαν τῶν παρ' ἡμῖν δημοσιογραφικῶν πραγμάτων ἡ τοιαύτη μετατροπὴ φρονημάτων δι' ἀνδρα, θεωρηθέντα ὡς δυνάμενον νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ κρινόμενον ἀνίκανον νὰ διεύθυνη τὰς τύχας μιᾶς πόλεως. Καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ σήμερον θὰ περιπαλλέγωμεν τὰ περὶ τῆς αὐτὰ δοκιμασθέντος τῶν Γεναδίων ἐφημερίδων». Καὶ ἴδοὺ.

Τὸ «Ἔμπορὸν» γράφει :

«Ὁ δὲ κ. Γεννάδιος κάμνει ὑπερβολικὴν κατήχησιν τὴν εὐγλωττίαν του. Καὶ σαίνεται ὅτι αὐτὴ θὰ τὸν ἔλεξῃ εἰς ἐαθμὸν ὅστε ἡμεῖς, οἵτινες τὸ ποιοῦμεν μετὰ τοσαύτης πεποιθήσεως τὴν ἀπτιγλῶν τὴν μελλοῦσαν ἐλλογιμότατον, χίζομεν νὰ διστάζωμεν ἐὰν ἡ πρόρρησις μας θὰ πραγματοποιηθῇ. Θεωρῶμεν δὲ καθήκον νὰ τὸ συστήσωμεν, ὅπως πρὸν ἡ πολιτευθῇ, τακτοποιήσῃ τὰς ἐπιθιμίας του καὶ τὰς ἀπορίαις του περὶ τὸν μέσον, δ' ὁ ἀν θὰ ἔσται ἀφοσιωμένος ἡμῖν. Δίστι, ὁμολογοῦμεν εἰλικρινῶς, διακρίνομεν φοβερὰν σύγχυσιν μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ τῶν δευτέρων».

Ἡ «Πατρὶς» φαίνει μέχρι τοῦ σημείου νὰ θεωρῇ στερόμενον ἀδρότητος τὸν κύριον Μεσσίαν καὶ γράφει αὐτοδιαβεβαιοῦσα ὅσα εἶπε καὶ δὲν διεψεύσατο ὁ κ. Ι. Γεννάδιος :

«Ὅστε περὶ Δημαρχίας οὔτε περὶ Δημάρχου ἔκαμε λόγον τινὰ ὁ Γεννάδιος, οὔτε ἤτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἐκτοπίσῃ τὴν χρωματίζουσαν, ἡ ὁποία ἐτέθη εἰς τὸ σταμα αὐτοῦ, τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἀδροτάτου δπλομάτου».

Ἡ «Ἀκρόπολις» θέλουσα νὰ περισωσῃ τὰ πράγματα συμβουλεύει τὸν κ. Ι. Γεννάδιον, ἀπὸ σπόντα, ὅπως λέγουν οἱ σφαιρισταὶ, νὰ γίνῃ πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ ἐν τέλει ἐπιφυλλίς, κρίνουσα ὡς γενικὴν πλέον ἀποδοκιμασίαν τοῦ κ. Γεννάδιου τὴν τελευταίαν ἐκλογήν :

«Ἡ παρουσὰ Κυβέρνησις ὀφθῶς ἐστράφη πρὸς τὸν κ. Ι. Γεννάδιον διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὁ ἰδιοτὴς τῆς Προεδείας (Βαστγκνόβας) καὶ ὁ πρώτος δημογνωμοτὴς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ Νέου Κόσμου.

Ἐὰν ὁ κ. Ι. Γεννάδιος ἐπιμείνῃ καὶ μετὰ τὴν ἔκβασιν τοῦ βουλευτικοῦ ἀγῶνος ἀρνούμενος, ἀπαφασιστὶ δὲ ἀπεκκλήσας νὰ ἐπιδοθῇ καὶ ν' ἀποδυθῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν, τότε ἀπόλυτος ἀνάγκη ἡ κ. Σκουλᾶς νὰ προσφέρῃ εἰς ἄλλον, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ἱκανότητος καὶ ἴδιοχρότητος».

Ἡ Κυβέρνασις ἐν' ἀνάλαβη τότε κάποιος ἐκ τῶν δαιμωσσῶν τοῦ κ. Γεννάδιου ταυτοχρόνως δὲ καὶ φίλων τοῦ κ. Μερκούρη, νὰ διεξαγάγῃ διαπραγματεύσεις. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν εἰς τὸν κ. Μερκούρην, πρεσβευτὴ τὴς θέσεις.

Τὴ ἐνράφεις πρὸς τὴν ἀκμὴν περὶ τοῦ κ. Ι. Γεννάδιου, εἶνε περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα.

Τελεπὴ ἐν τῷ διδασκαλείῳ

Χθὲς ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑπετείῳ τοῦ εὐγενοῦς χορηγοῦ κ. Γρ. Μαρασλῆ ἐτελέσθη εἰς τὸ δοκάσιμο αὐτοῦ τὸ ἐν τῷ διδασκαλεῖῳ σεμνὸ ἑορτή. Μετὰ τὴν δοξολογίαν οἱ μαθηταὶ ἐβαλον τὸν πρὸς τιμὴν τοῦ Μαρασλῆ μελικοπιθένα ὕμνον εἰτὰ δὲ ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου κ. Λάμψας ἐξεφώνησε κατάλληλον λόγον πρὸς τοὺς μαθητάς.

Ὁ Δὸν Σαργολόγος

Ἡγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Ναυπλίου ὁ θάνατος τοῦ ἐπιφανοῦς πρεσβύτου τοῦ Δὸν Γεωργίου Σαργολόγου, ἀρχαίου ἐφημερίου τῆς ἐκεῖ καθολικῆς ἐκκλησίας.

Ἠτο ὁ μόνος ὅστις δὲν εἶχε λησμονήσει τὴν "Οθωνα, τελῶν τακτικῶς τὰ μνημόσυνά του. Τῷωσε τιμητικὴν σήμαν τὴν ἐκ καθολικῶν ἀνατράφουσαν τὰ ὀνόματα τῶν ἐν Ἑλλάδι πατριωτῶν φιλελλήνων. Καὶ ὅτε μὲν φοῦν Ἰταλικὸν πολεμικὸν ἐπεχείρησε νὰ ἀπαγάγῃ διὰ νυκτὸς ἐν τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἱστορικῶν κανονίων, ὁ Δὸν Σαργολόγος μαθὼν τὸ σχέδιον ἐπρόλαβε νὰ τὸ ἐμποδίσῃ μεταθέσας τὸ κανόνιον δι' ἀνθρώπων του ὅπως μὴ τὸ κύρωσιν ἐν τῇ ἀδεσπότῳ ταύτῃ γῇ! Ἀληθῆς λεωτῆς, ἀληθὴς πατριώτης ὁλὸν Σαργολόγος ἀφίνει ἀγαθωτάτην μνήμην παρὰ τε τῷ ποιμνίῳ του, ἀλλὰ καὶ τοῖς Ναυπλίοις καὶ ἅπασι τοῖς γνωρίσασιν αὐτόν.

Αἱ Ἐξέτασεις τῆς τηλεγραφικῆς Σχολῆς

Ἐπερατώθησαν αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῆς τηλεγραφικῆς σχολῆς, σήμερον δὲ τὴν πρωΐαν θέλουσιν ἐκδοθῇ καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν. Προσῆλθον ἐν ὅλῳ εἰς τὰς ἐξετάσεις 156, ἐκ τούτων μετὰ τὸ πρῶτον μάθημα ἀπεσύρθησαν 14 οἵτινες δὲν προσῆλθον ἔπειτα ἐξετασθῶσι καὶ εἰς τὰ λοιπά.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

[Τὰ Ἰαπωνικὰ γινόμενα]

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν ἡ μόδα σήμερον συνιστᾷ τὰ Ἰαπωνικὰ γινόμενα.

Τὰ γινόμενα ταῦτα οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ γραφεῖα καλιτεχνικὰ ζωγραφισμένου Ἰαπωνικοῦ γράφου στοιχεῖα ἐν ὅλῳ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῷ ἐξωτερικὰ. Ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν Ἑλλάς τὸν κόπον νὰ ἀσχολῇ ἐπὶ τοῦ περιέργου αὐτοῦ Ἰαπωνικοῦ νεωτεριασμοῦ, συνιστᾷ δ' ἐπίσης καὶ εἴδη ταῦτα τῶν γινομάτων ἰδίως διὰ τὴν χρῆσιν τῶν μαθητῶν. Τὸ Ἰαπωνικὸν γινόμενον ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα τῆς κυριαρχίας τῆς Ἰαπωνικῆς φυλῆς ἤτις ἤρχισε ἤδη νὰ σύρῃ τοὺς Εὐρωπαίους... «τὴν μύτην!

Διάλεξις κ. Πολέμη

Εἰδήσεις ἐκ Κάϊρου ἀγγέλλουσι ὅτι ἐν συρροῇ πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Ἔδεν Πάλας» ἡ διάλεξις τοῦ διονεκρομένου ποιητοῦ κ. Ἰωάννου Πολέμη.

Τὸν κ. Πολέμην πρὸ τῆς διαλέξεως συνέτισαν δι' ἀρείας προσλαλιᾶς ὁ ἔγκριτος ἐν Κάϊρῳ δικηγόρος κ. Σπαλιόπουλος.

Αἱ πλατεῖαι τοῦ Πειραιῶς

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοσυζήτησις ἐπὶ τοῦ τρόπου θὰ ἐπιτευχθῇ κάποια αὔξησις τῶν ἐσόδων τοῦ δήμου, πολλοὶ δὲ τῶν συμβούλων ἐξέφρασαν τὴν γνώμην των ὅπως ἐκμετταλλεύσωσι αἱ κεντρικωτεραι πλατεῖαι τῆς πόλεως καταλλήλως διακοσμούμεναι. Ἡ ἐπιτυχὴς αὕτη πρότασις τινων ἐκ τῶν κ. συμβούλων, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἀπέκτα καὶ ὁ Πειραιεὺς κάποια κεντρα ἀναψυχῆς, φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἀποτελεσθῇ, δίστι, καθὼς ὁ κ. Σημαίτης ἀπροκαλέσθησε ἐδῆλωσε, «μικρὸν εἶνε τὸ ὑπολειπόμενον μέχρι τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν δίστημα καὶ χάρτι ἡ Βασιλικαὶ ἀλλὰ ἐπιτρέπουσι τὸν κ. Βασ. Μελᾶ καὶ ἡ Μ. Δούκισσα Μαρία μετὰ τοῦ οἰκοδεσπότου.

Παρεμφέρειαν εἰς τὴν χορὸν αἱ ὑπασπίστριαι βίδες Ἀγγ. Κοντοστάβλου καὶ Λύδερς καθὼς καὶ ὁ ὑπασκιστὴς τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου κ. Μ. Μεταξᾶς.

Ἐκίσης ὁ κ. Ἀρίλαιος τῆς Ρωσσίας κ. Τεσρμακόφ μετὰ τῆς ἀνεψιᾶς του, ἡ πρέσβεια τῆς Γαλλίας κ. Δελαμοτλινὲρ μετὰ τῶν δυτέρων τῆς, ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας κ. Ἔλλιοτ μετὰ τῶν δύο θυγατέρων του καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Τουρκίας μετὰ τῆς κ. Ρεμάτ.

Μεταξὺ τῶν κεκλημένων διεκρίναμεν τὴν κ. Κωστῆ, τὴν κ. Χαρίλαου, τὴν κ. Ἀσπ. Ράλλη, τὴν κ. Περ. Ἀργυροπούλου, τὴν κ. Δημ. Μακκᾶ μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς, τὴν κ. Ἀλεξ. Ἀνδρεᾶ, τὴν κ. Σκαλκᾶ, τὴν κ. Θ. Θεοτόκη, τὴν κ. Μαρίαν Δραγούμη μετὰ τῶν ἀνεψιῶν τῆς, τὴν κ. Βαρβάδκαν, τὴν κυρίαν Μιλτιάδου Ράλλη, τὴν κυρίαν Ρεδοκανέκη, τὴν κ. Καλλίνεση, τὴν κ. Τεισαμενοῦ μετὰ τῆς βίδος Ἰουλίας Τισσαμενοῦ πρώτην φορὰν ἐμφανιζομένης, τὴν κ. Ἐλεβίου ὑπὲλαρχου μετὰ τῆς ἀνεψιᾶς τῆς βίδος Μπάρφρ, ἡ κ. Ἀλεξ. πρόεδρος τῆς Βουλῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς κ. Ἀ.

Τοὺς τετραγώρους διεξέχθη ἔγκυκλος ζωηρότατος καὶ πλουσιώτατος εἰς κοσμήματα παραταδεῖς ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Βασιλοπαίδων μέχρι τῆς 3ης σχεδὸν πρωϊνῆς. Ω.—

Ὁ διάλογος τῆς ἡμέρας

Συνομιλοῦν διὰ τὸ ζήτημα τῶν νεκρῶν γραφοφόρων :

— Ὅλα τὰ παράξενα φαίνεται, ὅτι συνέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴ μὲ τὸν Γεννάδιο.

— Γιατί...

— Δὲν εἶνε παράξενο, ποῦ ἐνῷ οἱ πεδαμμένοι ἐνῴχεζαν τὸν ἀντιπαλάν του, ἐν τούτοις αὐτὸς ἐμοίραζε τὰ κόλλυβα...

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ο κ. Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΑΠΟΣΥΡΕΤΑΙ;

ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΦΗΜΑΙ

— Ἡ εὐθύνη ἑνὸς νομοθεσκεῖου

— Ὁ κ. Κ.Μαυρομιχάλης πρωθυπουργὸς

— Τί λέγει ὁ κ. Δ. Σιμόπουλος

ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΧΕΙΜΑ

Μετὰ πολλὴν ἐπιμονὴν διεδίδετο χθὲς καὶ μετὰ περισσοτέρας ἀκόμη συνεχτετέτο ἡ εἴδησις, ὅτι ὁ κ. Γ. Θεοτόκης, βαρυνθεὶς τὴν πολιτικὴν, ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς ν' ἀποσυρθῇ τούτης πάσχων ἄλλως τε ἀπό τινων καὶ ἐκ μυαλγιῶν. Ἡ εἴδησις ἤτο σοβαρὰ, καὶ ἔδει ἐξακριβώσεως. Ἀλλὰ ὁ κ. Γ. Θεοτόκης, δστις καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων παραμένει ἀθέατος, τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὁπότε οἰκουρεῖ ἀδιαθετῶν ἐκ μυαλγίας εἶνε ἔτι μᾶλλον ἀπροσπέλαστος.

Ἡ εἴδησις ὅμως αὕτη διαδιοδμένη ὑπὸ κυβερνητικῶν βουλευτῶν δύναται νὰ ἐμβάλῃ εἰς πολλὰς σκέψεις, καὶ ἐὰν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀρχὴ ἐπαληθεύσεως τῶν ὅσα ἔγραφον αἱ « Ἀθῆναι» ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

— Μεταβολὴ Κυβερνήσεως

Διότι, ὡς ἔχομεν ἀσφαλὲς πληροφορίας, ὁ κ. Γ. Θεοτόκης δὲν ἀπσύρεται τῆς πολιτικῆς. Ἡ εἴδησις αὕτη ἐπιτηδείως τυμπανιζομένη χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἐντύπωσιν ἣν θὰ παραγάγῃ μετὰ τινας ἡμέρας, ἡ ἀναίτιος ἐπὶ τοῦ παρόντος παραίτησις τῆς κυβερνήσεως Θεοτόκη παραίτησις, ἤτις, ὡς καὶ ἄλλοτε ἔγραψαν αἱ « Ἀθῆναι» ἐπανειλημμένως θὰ χρησιμεύσῃ, διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ κ. Κ. Μαυρομιχάλη εἰς τὴν ἀρχήν.

— Ποῖοι οἱ Λόγοι

Οἱ λόγοι τῆς τοιαύτης μεταβολῆς εἶνε γνωστοὶ ἀπλῶν δὲ μνείαν ποιούμενοι αὐτῶν.'Ο κ. Γ. Θεοτόκης ὑποσχεθεὶς ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν βασιλοπαίδων, καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν συναδέλφων του καὶ ἐπιτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην, ἐυβίσκεται σήμερον πρὸ τοῦ ἀπροχωρήτου, διότι κάτοι ὑποσχεθεὶς τὴν ἐπιψήφισιν, δὲν θέλει ν' ἀναλάβῃ καὶ τὴν εὐθύνην της. Ἀς μὴ νομισθῇ ὅμως ὅτι καὶ εἰς τὴν ἀδιέξοδον ταύτην δὲν εὗρε τὴν σύτειραν ἀτραπὸν ὁ κ. Γ. Θεοτόκης.

—Ὁ κ. Μαυρομιχάλης Πρωθυπουργός

Τοῦναντίον εἶνε εὐτυχὴς ὅτι σήμερον ἔχων τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς συνόδου ὑπόκειται προσφώνῶς νὰ ὑποστηρίξῃ ἄλλον Κυβερνήτην, στέρονται εἰς τὴν εὐθύνην ταύτην ὅπως ἄλλοτε ὑπεστήριξε καὶ τὸν κ. Ζάϊμην.

Τὸ πρόσωπον ἀπὸ μακροῦ εὐρέθη, ὡς ἐγράψαμεν ἐπανειλημμένως, ἀναμένοντες τὴν ἐπικαιμένην ἡδὴ ἐπαλήθευσιν τῶν γραφέντων.

Μετὰ τὸ σχῖσμα τῆς 'Αντιπολιτεύσεως καὶ τῆς ὅπερ τῆς Κυβερνήσεως ψηφοφορίας τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Κ. Μαυρομιχάλη κόμματος,δὲν ἀπομένει ἀμφιβολία. Εἶνε ὁ ἐξ Οἰτύλου πολιτευτὴς, ὅστις, παραιτουμένου τοῦ κ. Γ. Θεοτόκη, θ' ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς, ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἐκ Κερκύρας πολιτευτοῦ.

Αὐτὰ, εἶνε τὰ βέβαια καὶ ἀσφαλῆ τὰ κρυπτόμενα ὑπὸ τὰς διαδόσεις δι ὁ κ. Γ. Θεοτόκης ἀποσύρεται ὁριστικῶς τῆς πολιτικῆς.

— Τί λέγει ὁ κ. Σιμόπουλος

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ πεποίθησις, ὅτι ἐὰν ὁ κ. Γ. Θεοτόκης στέρηεται εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην τῶν πραγμάτων, δὲν στέρηεται καὶ ὁ κ. Δ. Σιμόπουλος, ὅστις εἶχεν ἤδη κηρυχθῇ κατὰ τῆς συμπράξεως ταύτης, μὴ θέλων νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ ἀντισυνταγματικὸν ἀτόπημα τῆς υἱοθετήσεως μιᾶς Κυβερνήσεως ὑπὸ ξένης ὅλως, ἴσως δὲ ἀντιφρονούσης πλειοψηφίας.

Γενναῖα δὲ τὸ ζήτημα ἐὰν, ἀρνουμένου τοῦ κ. Δ. Σιμοπούλου νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σύμπραξιν ταύτην τὴν μέλλουσαν ν' ἀναδείξῃ τὸν κ. Κ. Μαυρομιχάλην πρωθυπουργὸν, ὁ ἐξ Οἰτύλου πολιτευτὴς θὰ ἔχῃ ἐν τῇ Βουλῇ τὴν πλειοψηφίαν : Διότι ὁ κ. Δ. Σιμόπουλος δὲν ἀποτελεῖ μονάδα ἐν τῷ Θεοτοκικῷ κόμματι, οὐδὲ ἡ γνώμη του θὰ παραφαθῇ προκειμένου τόσον σοβαροῦ ζητήματος.

— Ἡ ἀλλοθεία τῶν πραγμάτων

Αὐταὶ, ἐπαναλαμβάνομεν,ὑπῆρξαν αἱ διαδόσεις τῆς χθὲς, κυκλοφοροῦσαι καὶ μεταξὺ τῶν ἐπισήμων κύκλων.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε τοῦτο μόνον. Ὁ κ. Κ. Μαυρομιχάλης φαίνεται, ὅτι ἔχει ἄλλας διαθέσεις διαλλακτικωτέρας ὅσον φορᾷ ἄλλας τινὰς γενικωτέρας ὑποθέσεις.

Ἐν τούτοις ἡ ἀλήθεια φαίνεται, ὅτι εὑρηται ἐν τῷ μέσῳ. Ἀηλαδὴ δὲν πρόκειται ν' ἀποσυρθῇ ὁ κ. Γ. Θεοτόκης τῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ θὰ παραιτηθῇ προσωρινῶς καὶ εὑρε φυσικῶς μαλακώτερον τόπον πτώσεως τὴν κλίνην του, ὅπου προσποιεῖται τὸν ὑπερμέτρως ἀσθενῆ καὶ μυαλγοῦντα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ διαδόσεις αὗται αἱ μετὰ τόσης ἐπιτηδειότητος ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων χθὲς, ἀποτελοῦν ἀπλῆν δολιοσκόπησιν τῆς δημοσίας γνώμης, ἵνα γνωσθῇ ἡ ἐντύπωσις, ἣν θὰ προκαλέσῃ ἡ ὑπουργικὴ αὕτη μεταβολή.

Δὲν εἶνε δὲ ποσῶς ἀπίθανον ἐν περιπτώσει ἐξεγέρσεως τῆς δημοσίας γνώμης νὰ μείνουν τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των, νὰ θεραπευθῇ ὁ κ. Γ. Θεοτόκης ἐκ τῆς μυαλγίας του καὶ ἀέρων τὸν κράδασταν τοῦ νὰ μεταθῇ εἰς τὴν Βουλήν.

ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ;

ΤΑ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

— Ποῖαι καταστροφαὶ ἐγένοντο

— Τὸ ἔργον τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου

— Πῶς θὰ σωθοῦν τὰ μνημεῖα

Ο κ. Γ. ΛΑΜΠΑΝΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ

Εἰς τὰς προχθεσινὰς Ἀθήνας τὸ γραμματεῖον τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κ. Γ. Λαμπάνης ἀνέφερε σπλάγχνα τὰς καταστροφὰς ἃς ἐπήνεγκεν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία εἰς τὰ Μεσαιωνικὰ μνημεῖα. Ἀμέσως ἀπεκρατεῖν τὴν συνεδρίασιν τοῦ ταύτην ὁ κ. Γ. Λαμπάνης, εἰσέρχεται εἰς τὰς λεπτομέρειας καὶ καταγγέλλει τὰ ἑξῆς :

—Τὸ τέ ἔπδον τὰ ὑψοδεστέρα τοῦ Δαρείου ἄνευ τῆς συμπαστοῦς τῆς Χρίστ. Ἀρχ. Ἑταιρίας, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τῆς στορῆς τοῦ κ. Καβδαδίου ἐπεσκευάσθησαν, οὔτοι λέγονται. Ἀμέσως ἀπεγράφοντο. Ἀκούετε, κύριε, καὶ ὀρίζατε :

α') Οὐδεὶς τῶν προφητῶν τοῦ θόλου μετὰ τὴν ἀπόπτωσιν ἐλεύθη τὴν θέσιν του.

Ἡ θέσις, εἰς ἣν ἀφίστατο νὰν ἡ Μωϋσῆς ὡς ἀρχὴ τῆς σειρᾶς τῶν προφητῶν, αὐτὴ ἀκριβῶς τὸ τέλος. Ὅπου δὲ τώρα εἶνε ὁ Δαβὶδ ἐκεῖ ἔκειτο ὁ Μωϋσῆς ὡς ἀρχὴ τῶν προφητῶν. Τοῦ δὲ μετατεθέντος, πάντες οἱ προφῆται μετηλλάχασι κάθε ἀπόστασιν. Τοῦ τε τεμάχη ἐν τούτοις τὰ ἀναγτικοκαστὰ τὸ σύγγραμμα μου «Ἡ μονὴ Δαυσίου μετὰ τὰς ἐπισκευάς».

β'.) Ἔθεν θαυμάζεται ἡ τέχνη τῶν ψηφοθετῶν ἀπὸ θαυμάζεται δὶ ὀπὶ φυσικὴ ἀνθέκια ἀρχαιοτάτων ἀρχαιοτάτων ἀρχαιοτάτων καταλλήλως προσαρμοζόμενα, ἀποτελοῦσι τὰς εἰκόνας τῶν ψηφοθετημάτων.

Τίς θὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἕνεκα τινος ἐπιβλήψεως ἀφεθεὶς ὁ τεχνίτης, χάριν εὐκολίας ἐπέρασε γράμμα ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀνατ. ἀωρίᾳ Μάρσῃ, Καστρικὰ καὶ Βόγραβα, τοῦτο δ' ἡμῖς ἀπὸ τοῦδε εἶνε τὰ ἐφιμμυθιωμένα ταῦτα ψηφοθετήματα τοῦ Δαυσίου.

γ'.) Ὁ Ἰταλὸς τεχνίτης ἀγνοῶν τὴν Ἑλληνικὴν παρβλλεῖν ἐντελῶς τὰ γράμματα τῶν ρήσεων τῶν προφητῶν, ἄλλα ἀντ' ἄλλων γράφει. Ἐφόρντεσεν ἡ στορῆ τοῦ κ. Καβδαδίου νὰ ἀντιγραφῇ ταῦτα πρότερον καὶ νὰ παρασδῆν ἐπιλοῦν τὰ ἐπιτεθέντα ἐφόρωσεν ἡ Εὐτυχία δ. ἐν τῷ ἀνατ. ἀωρίᾳ τοῦ κ. Καβδαδίου ὁ ἐκμεμὴ ἡ ἀστορία τῆς Χρίστ. Ἀρχαιολ. Ἑταιρίας, καὶ χάρις εἰς τοὺς ἀτρύτους μου κόπους γνωρίζομεν ποῖαι ἦσαν αἱ ἀρχαιαὶ ρήσεις τῶν προφητῶν.

δ') Γνωζῆστε πῶς παρεμόρφωσεν ὁ Ἰταλὸς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Ἀγγλων ;

Τὸ ὁ Ἀγγεὶς Τέραχος, τὸ ἐγραφὲν ὁ Ἀγιος Τέραλος. Τὸ Γρηγόριος Θεμα ἐγραφὲν ὁ Γρεγόρ ὁ Γρεγόριος Θλυματουργός. Τὸ ἐναφὲν ἡ Ἀνάστασις ἰταλὸς τὸ ἐγραφὲν Ἀνάστασις, δηλ. ἀφοῦς ἀνάστασις τὸ κλ.κ.

Τί λέγει πρὸς